

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

РЕШЕНИЕ

№...180..../..18.10....2018 г.

Производството е по реда на чл. 81-98 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Сдружение „Балканка“, ЕИК: 176566443, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1715, бул. „Александър Малинов“ № 87, и с адрес за кореспонденция: гр. София, ж.к. „Стрелбище“, бл. 8, вх. Д, ап. 87, представявано от г-н Димитър Куманов – член на управителния съвет, срещу Решение № ПО-01-104/17.08.2018 г. (наричано по-долу „решението“) на директора на Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“ (БДЗБР) за изменение и продължаване на срока на действие на Разрешително № 41140201/07.06.2013 г. (разрешителното), издадено от директора на БДЗБР на „ЕНЕРДЖИИНВЕСТБГ“ ОД, ЕИК: 201529955, за водовземане и ползване на повърхностен воден обект – р. Градевска (от вливането на р. Осеновска до вливането ѝ в река Струма), с цел на водовземането: за производство на електроенергия посредством МВЕЦ и цел на ползването: за изграждане на нови системи и съоръжения или реконструкция на съществуващи системи и съоръжения – изграждане на речно водохващане в руслото на р. Градевска.

Процесното решение е изпратено на жалбоподателя (в качеството му на заинтересовано лице, участвало в процедурата по издаване на административния акт) с писмо с изх. № РР-01-27(15)/05.09.2018 г. на БДЗБР.

Жалбата, с която се иска отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно, е постъпила в МОСВ с вх. № Ж-105/07.09.2018 г. С подадената жалба се поддържат аргументите на жалбоподателя, изложени в негово възражение по случая, постъпило в МОСВ с вх. № Ж-105/21.08.2018 г., допълнено с възражение с вх. № Ж-105/04.09.2018 г.

След като не е намерил основание за пререшаване на въпроса на основание чл. 92, ал. 1 от АПК, директорът на БДЗБР е изпратил жалбата ведно с административната преписка по издаване на обжалваното решение на по-горестоящия административен орган – министъра на околната среда и водите за произнасяне по компетентност.

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 84, ал. 1 от АПК.

След преглед на изпратената от БДЗБР административна преписка и като прецених събраниите доказателства от фактическа и правна страна, намирам за установено следното:

Оспореното решение е издадено в резултат на проведена процедура по заявление с вх. № РР-01-27/26.01.2018 г. на БДЗБР, подадено от „ЕНЕРДЖИИНВЕСТБГ“ ОД по реда на чл. 78, ал. 3 от Закона за водите (ЗВ), за изменение и продължаване срока на действие на Разрешително № 41140201/07.06.2013 г. Към заявлението е приложено Решение № БД-05-ПР/15.01.2018 г. на директора на РИОСВ-Благоевград, с което е преценено да не се извършва ОВОС на инвестиционното предложение (ИП) „Изграждане на МВЕЦ на река Градевска“ в землището на с. Градево, община Симитли, област Благоевград“, тъй като няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони.

С атакуваното решение, освен продължаване на срока на действие на разрешителното до 07.06.2021 г., директорът на БДЗБР е постановил и изменение на разрешителното по отношение на режима на водовземане, разрешеното водно количество и лимита на ползваната вода, инсталированата мощност и застроеното водно количество на ВЕЦ, кода и наименованието на водното тяло, схема и технически параметри на съоръженията, извършване на собствен мониторинг, изисквания за периода на извършване на строителните работи.

Тъй като процедурата по издаване на оспорения административен акт е свързана с изменение на параметрите на разрешеното използване на водите, на основание чл. 75, ал. 1 от ЗВ е извършено обявяване по реда на чл. 62а от ЗВ, като в срока по чл. 64, ал. 1 от ЗВ, жалбоподателят е подал възражение с вх. № РД-11-7(18) от 18.07.2018 г. на БДЗБР, в което се излагат съображения срещу процедираното изменение, в т.ч., че същото ще доведе до непостигане на целите за водното тяло по чл. 116, ал. 1 от ЗВ във връзка с изискванията в чл. 117, ал. 3, т. 4 и чл. 156е, ал. 3, т. 2, б. „а“ от ЗВ.

На основание чл. 67, ал. 2 от ЗВ, постъпилото възражение е разгледано от комисия, назначена със Заповед № РД-05-108/27.07.2018 г. на директора на БДЗБР. В протокол от заседание на 02.08.2018 г. комисията е изложила аргументи за неоснователност на възражението и е предложила издаването на процесното решение за изменение и продължаване на срока на действие на разрешителното. Въз основа на констатациите в протокола на комисията е изготвен отговор до жалбоподателя с изх. № РД-11-7(25)/07.08.2018 г. на БДЗБР, който е получен от същия на 13.08.2018 г., видно от приложеното по преписката известие за доставяне.

Жалбоподателят, който е заинтересовано лице в процедурата по издаване на оспорения административен акт, съгласно чл. 64, ал. 1 във връзка с чл. 75 от ЗВ, оспорва правилността и законосъобразността на решението с аргументи за нарушаване на разпоредбите на ЗВ, в т.ч. разпоредбата на чл. 156е, ал. 3, т. 2, б. „а“ от ЗВ.

Предвид изложеното и след преценка на релевантните обстоятелства по случая, намирам следното:

Съгласно чл. 78, ал. 3 от ЗВ, когато се иска едновременно изменение и продължаване срока на действие на разрешително за използване на водите се прилагат изискванията, разписани в чл. 78, ал. 1 и 2 от ЗВ. В тази връзка за да бъде изменено и продължено разрешителното, следва да са изпълнени всички изисквания в чл. 78, ал. 2 от ЗВ, а именно:

1. заявлението за изменение и продължаване да е подадено не по-късно от три месеца преди крайния срок на разрешителното;

2. изменението и продължаването на разрешителното да не е в нарушение на нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси;

3. да са изпълнени условията на разрешителното.

В случая е видно, че заявлението е подадено в нормативно установения срок, съгласно изискването на чл. 78, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от ЗВ.

Във връзка с изискването в чл. 78, ал. 2, т. 3 от ЗВ, в процесното решение е констатирано изпълнение на условията по разрешителното, но липсва информация за извършени проверки и получени годишни доклади за изпълнение на условията в разрешителното.

В оспореното решение на директора на БДЗБР липсват и съответните мотиви дали изменението и продължаването на разрешителното не е в нарушение на нормативни разпоредби, с оглед изричното изискване в чл. 78, ал. 2, т. 2 от ЗВ.

Тъй като процедираното изменение на разрешителното се състои в увеличаване на разрешения годишен обем за водовземане от 34.328 млн. м³/годишно на 40.000 млн.м³/годишно, то в жалбата правилно е посочено, че при това увеличение случаят попада в хипотезата на чл. 156е, ал. 3, т. 2, б. „а“ от ЗВ, а именно, че „сумата от проектното водно количество и вече разрешените за черпене водни количества надвишават 60 на сто от постоянните ресурси на прясна вода, при 95-процентна обезпеченост за басейна на съответната река.“ Съгласно чл.93, ал.9, т.3 от ЗООС, за инвестиционните предложения в случаите по чл. 156е, ал. 3 от ЗВ може да се провежда задължителна ОВОС, без да се извърши преценка, което в случая не е направено. В административната преписка няма данни в проведената за инвестиционното предложение процедура по глава шеста от ЗООС и чл. 31 от ЗВР да е отчетено, че увеличението

на водното количество попада в случаите по чл. 156е, ал. 3, т. 2 от ЗВ. Това обстоятелство не е разгледано и в издаденото от директора на БДЗБР Решение № ПО-01-104/17.08.2018 г., което е предмет на оспорване в настоящото производство.

В действащия ПУРБ-ЗБР (2016-2021), Раздел 7, в Приложение 7.2.г. „Програма от мерки за повърхностни и подземни води в ЗБР“, на ред 36 е предвидена мярка, относима за всички водни тела в Западнобеломорски район на басейното управление, с наименование „Предотвратяване на влошаването на състоянието на водите от проекти и дейности на етап инвестиционните предложения“, като предвидените в плана действия за изпълнение на мярката са „Недопускане реализацията на инвестиционни предложения, водещи до негативна промяна на състоянието на водните тела“. В тази връзка, в процесното решение на директора на БДЗБР липсва информация за преценка на заявленото искане във връзка с посочената мярка в ПУРБ, която е относима и за конкретното водно тяло - р. Градевска.

Основателно е възражението на жалбоподателя, че при постановяване на процесното решение, директорът на БДЗБР не е разгледал и отчел кумулативния ефект на инвестиционното предложение и вече разрешените по река Градевска МВЕЦ. В мотивите на оспорения административен акт липсват аргументи по отношение на кумулативното въздействие, от които да е видно, че същото е разгледано и оценено от директора на БДЗБР в производството по издаване на решението.

Основателно е и възражението в жалбата срещу постановеното с процесното решение изменение на разрешителното в раздел "Разрешен режим на водовземане" с добавяне на условието "Увеличеното с настоящото решение водно количество да се използва през периодите на пролетно и есенно пълноводие, спазвайки разпоредбите на чл. 48, ал. 1, т. 4 от ЗВ". Така разписаното условие е неправилно, предвид следното:

От приложената в преписката "Сравнителна оценка на енергийните ползи и на вредите за околната среда при добив на електрическа енергия чрез МВЕЦ "Градево", в таблица "Баланс на водите на река Градевска при водохващането на МВЕЦ" Градево" за средна година" е видно, че оттокът на реката е най-висок през пролетните месеци март, април и май, като през лятото и есента протичащите водни количества са значително по-малки, ненадвишаващи средното водно количество. В този смисъл не може да се говори за период на есенно пълноводие в оттока на р. Градевска. От друга страна, така записано условието не фиксира времето на прилагането му, а прилагането е обвързано с променящ се в годините период от време (периода на пълноводие в една река всяка година е различен по продължителност), което прави невъзможно осъществяването на контрол за изпълнението му.

Във връзка с твърдението на жалбоподателя, че с процедураното изменение на разрешителното се засягат придобити права (по смисъла на чл. 49, ал. 3, т. 1 от ЗВ) на разположени по-долу водоползватели, намирам, че в оспореното решение на директора на БДЗБР не е разгледано въздействието на изравнителя на МВЕЦ на „ЕНЕРДЖИИНВЕСТБГ“ ОД, разположен на р. Градевска и предмет на изменението, върху придобитите права на водоползватели, водовземащи от р. Градевска. Този въпрос не е засегнат и в становището на директора на БДЗБР по жалбата. Същото обстоятелство не е изяснено и в мотивите на „ЕНЕРДЖИИНВЕСТБГ“ ОД към заявлението за изменение на разрешителното. Във връзка с изложеното и с оглед на това, че от наличната в административната преписка информация не може да се направи мотивирано заключение за въздействието на изравнителя при експлатацията на МВЕЦ върху придобитите права за водовземане от р. Градевска, намирам, че изясняването на това обстоятелство е от съществено значение, предвид изискването в чл. 35 от АПК за изясняване на всички относими фактически обстоятелства при издаване на административния акт, както и специалните разпоредби на чл. 68, т. 1 във връзка с чл. 78, ал. 2, т. 2, предл. първо от ЗВ, съгласно които не е допустимо разрешаване на използване на водите при схема, включваща изравнител, ако това ще доведе до нарушаване на придобити права на друг/и водоползвател/и.

По отношение на оплакването в жалбата за неяснота в съобщението по чл. 62а, ал. 1 от ЗВ, а именно „за кое ИП става дума“, намирам същото за неоснователно, тъй като съдържанието на съобщението е съобразено с изискванията в чл. 49, ал. 2 от Наредбата за ползването на

повърхностните води, като при проявен интерес може да се получи допълнителна информация след справка в публичния регистър за издадените разрешителни от директора на БДЗБР.

По отношение на изразените в жалбата съмнения във верността на хидрологките данни и искането същите да бъдат проверени от НИМХ, намирам, че твърдението на жалбоподателя за манипулация на хидрологките данни е немотивирано и се основава на предположения, които нямат научен характер.

Предвид всичко гореизложено, намирам че оспореното решение на директора на БДЗБР е издадено от компетентен орган, но при неправилно прилагане на нормативните изисквания, поради което същото следва да бъде отменено, а преписката върната за ново произнасяне при съобразяване с изложените в настоящото решение мотиви.

В тази връзка и на основание чл. 97, ал. 1 от АПК,

РЕШИХ:

ОТМЕНИЯМ Решение № ПО-01-104/17.08.2018 г. на директора на БДЗБР и **ВРЪЩАМ** преписката за ново произнасяне по заявление с вх. № РР-01-27/26.01.2018 г. на БДЗБР, при съобразяване с изложените в настоящото решение мотиви.

На основание чл. 145, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, настоящото решение не подлежи на обжалване.

